

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] Jernbanekørsel, vi har, og 30 000 t Kul til den Smule Gas, vi faar her i Landet, saa forstaar man, at 45 000 t Kul ikke forslaar meget, særlig i Betragtning af, at der er mange andre Ting, de ogsaa skulde bruges til. Naar det ærede Medlem Hr. Fløtkjær taler om, at man maa sætte Gasrationerne op, er jeg enig med ham i, at det maa være noget af det første, man gør, naar det kan lade sig gøre, men det kan ikke lade sig gøre, saa længe vi ikke har faaet Gaskul ind, hvorefter der virkelig kan udvindes noget.

Det er ogsaa rigtigt, at der er en Sammenhæng her med Ernæringssituationen og med hele vor Rationering. Ærede Medlemmer ved, at det er et Spørgsmaal, der har været meget diskuteret ogsaa i engelske Blade, at man skulde sætte Rationerne mere ned her, end vi har gjort — vi satte jo Rationerne stærkt ned til Juli Kvartal baade med Hensyn til Smør og Sukker, og der kommer en Kødrationering. Men der er meget stor Forskel paa, om man som i England ingen Gasrationering har eller som i Danmark har Gasrationering, saa man ikke kan faa varm Mad i normalt Omfang. Derved er Ernæringssituationen her i Danmark i Virkeligheden meget ringere, end den er i England, og før vi kan faa flere Kul og dermed mere Gas, mener jeg ikke, Rationerne kan sættes længere ned, hvis Sundhedstilstanden skal bevares. Der rejser en af Dagene Folk til Polen med det Formaal at føre Forhandlinger og komme i Forbindelse med Myndighederne der for om muligt at faa Kul hjem derfra. Vi har været vanskeligere stillet med Hensyn til at komme i Forbindelse med Polen, end f. Eks. Sverige har været, men nu er der ankommet en russisk Gesandt hertil, og vi skal have en Gesandt i Polen, hvilket forhaabentlig betyder, at der aabnes Mulighed for, at der kan komme Mennesker derover, saa at vi kan faa disse Tilførsler i Gang saa hurtigt som muligt.

Jeg vil gerne sige med Hensyn til et af de Spørgsmaal, der har været fremme, at det er klart, at Brændselsnævnet i København træder i Stedet for Brændselsudvalgene ude paa Landet. Og naar der i Lovforslaget tales om tarifmæssig Betaling, er det ikke overflødigt, for det er rigtigt, hvad der ogsaa har været nævnt, at der kan være andre Kørsler, som der kan betales mere for, men som maaske ikke er saa livsvigtige. Derfor er det nødvendigt at pege paa, at den tarifmæssige Betaling for Tørv maa overholdes. Jeg har en For-

nemmelse af, at der er nogle, der kan faa Tørv, og andre, der ikke kan, fordi der gives Overpriser. Der er blevet sagt fra Vognmændenes Side, at Betalingen er for lille, fordi de skal hente Tørvene ude i Moserne fra Rækkerne. Vi har henledt Priskontrolraadet's Opmærksomhed paa det, for at det kan blive ændret, hvis der er noget at ændre.

Jeg er enig i, at Spørgsmaalet om Lastbildækkene er maaske, naar alt kommer til alt, det allervigtigste. Havde vi haft nok af Dæk, kunde vi maaske have undværet denne Lov, i alt Fald Paragrafferne om at Politimestrene kan gribe ind. Men det er det brændende Spørgsmaal, det Spørgsmaal, der maaske er det allervanskeligste. Man forstaar, at med den Smule Tilførsel, vi i 5 Aar har haft af Lastbildæk, er de Lastbildæk, vi har, meget stærkt slidt. Der laa jo en Del Lastbildæk her i Landet, som Tyskerne har efterladt, og man har stadig talt om disse 10 000 Dæk, der skulde være i Aarhus og ikke blev fordelt. Det var Englændernes, og vi har ført Forhandlinger med dem fra Dag til Dag, kan jeg sige, i Uger, og det er nu lykkedes at faa disse Lastbildæk frigivet. Der var dog ikke 10 000; da det kom til Stykket og man fik dem talt op, viste det sig, at der var ca. 3 000 Lastbildæk og godt et Par Tusind Dæk til Personvogne. Og de var ikke nye, de var slidt en Del; jeg vil antage, man kan regne med, at de var ca. 50 pCt. slidt. Endvidere er der Spørgsmaalet om Cykelgummi til Arbejderne, for at de kan komme ud i Moserne. Det har ogsaa været et meget vanskeligt Spørgsmaal. Man har fra Handelsministeriets Side gjort, hvad man kunde for at skaffe Dæk til de Tørvarbejdere, der havde langt et cykle.

Med Hensyn til Arbejdskraften i Moserne kan jeg ogsaa sige, at det har svigtet noget, vel nok paa Grund af, at Arbejderne ikke kunde komme derud, men det er ogsaa i Aar meget vanskeligere, end det har været tidligere, at faa Kvinder og Børn til at vende Tørvene og den Slags Ting. Det gør ogsaa, at det er vanskeligt at faa Tørvene frem, og Regnvejret spiller selvfølgelig ogsaa ind. Men jeg tror, at hvis alle vil forstaa Situationens Alvor og være behjælpelig med, naar nu denne Lov er vedtaget, at faa enhver til at tage fat, hvor han kan, saa vil det lykkes at faa saa mange Tørv frem, at enhver kan faa lidt, inden Vinteren sætter ind, og jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Fløtkjær, at hvis Københavns Kommune ikke